

НАРОДНА СКУПШТИНА

Госпођи Маји Гојковић, председнику
Сваком народном посланику преко епоште
Булевар Краља Александра бр. 13
11000 Београд

Доставља се преко епоште:

Госпођи Светлани Булајић, генералном секретару: за сваког народног посланика

sekretar@parlament.rs

Уставном суду

<kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs>, <sekretar.us@ustavni.sud.rs>, <informacija@ustavni.sud.rs>

Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернета

Предмет: Уставна криза. IV: (Не)Надлежност Уставног суда за оцену уставности и законитости рада политичких странака. Одузимање права грађанима да подносе предлоге Уставном суду

На основу члана 56 Устава подноси се

ПЕТИЦИЈА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

да Народна скупштина:

1. разреши судије Уставног суда и да изабере нове судије Уставног суда,
2. јавно изложи став по овој петицији.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Цитиране одредбе Устава Републике Србије /1/

1. *Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.*

Члан 1 Устава /1/

2. Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.
Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.
Члан 2 Устава /1/
3. *Владавина права је основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима. Владавина права се остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону.*
Члан 3 Устава /1/
4. *Правни поредак је јединствен.*
Уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску.
Однос три гране власти заснива се на равнотежи и међусобној контроли.
Судска власт је независна.
Члан 3 Устава /1/
5. *Свако има право да, сам или заједно са другима, упућује петиције и друге предлоге државним органима, организацијама којима су поверена јавна овлашћења, органима аутономне покрајине и органима јединица локалне самоуправе и да од њих добије одговор када га тражи.*
1. став члана 56 Устава /1/
6. *Народна скупштина је највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији.*
Члан 98 Устава /1/
7. *У оквиру својих изборних права, Народна скупштина:*
2. бира и разрешава судије Уставног суда,
Тачка 2 члана 99 Устава /1/
8. *Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.*
Члан 166 став 1. Устава /1/
9. *Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана.*
Претпоследњи став члана 167 Устава /1/
10. *Поступак за оцену уставности и законитости могу да покрену државни органи, органи територијалне аутономије или локалне самоуправе, као и најмање 25 народних посланика. Поступак може покренути и сам Уставни суд.*
Свако правно или физичко лице има право на иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости.
1. до 3. став члана 168 Устава /1/
11. *Устав је највиши правни акт Републике Србије.*
Члан 194 став 2. Устава /1/
12. *Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.*
Члан 194 став 3. Устава /1/

13. Члан 36 мења се и гласи:

"Уставни суд ће одбацити поднесак којим се иницира или покреће поступак пред Уставним судом:

1) *Кад утврди да Уставни суд није надлежан за одлучивање;*

Прва три става члана 16 Закона о изменама и допунама Закона о Уставном суду (Закон УС4554-11).

Рад и ставови Уставног суда

Уставном суду је био 25.02.2016. упућен предлог ИП-35/2015 (јавно изложен на:

http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_02_26LTGbezJMBG_URL.56132003.pdf):

А) да *Уставни суд покрене поступак оцене уставности и законитост рада:*

1. *Демократске странке,*
2. *Социјалистичке партије Србије,*
- и*
3. *Српске напредне странке*

и

Б) да *Уставни суд покрене поступак забране рада:*

1. *Демократској странци,*
2. *Социјалистичкој партији Србије,*
- и*
3. *Српској напредној странци.*

I. Без позивања на одговарајући акт (решење) Уставног суда секретар Уставног суда је својим актом ИП-35/2016 (изложеним јавно на интернету на следећој иадреси:

http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_06_10US.16572342.pdf) обавестио

10.06.2016 предлагача:

- о ненадлежности Уставног суда да оцењује уставност и законитост рада политичке странке са следећим објашњењем: "према одредбама члана 167 Устава Републике Србије, Уставни суд је надлежан да врши оцену уставности и законитости општих правних аката, а не и "оцену уставности и законитости рада политичких странака," "

(Напоменимо узгред да се у том члану Устава /1/ уопште не спомињу "општа правна акта" већ само "општа акта").

- "Уставни суд је, сагласно одредби члана 167. став 3. Устава /1/, надлежан да одлучује о забрани рада политичке странке (и синдикалне организације или удружења грађана), али само на основу предлога Владе, Републичког јавног тужиоца или органа надлежног за упис у регистар политичких странака, синдикалних организација, удружења грађана или верских заједница, како је то утврђено одредбом члана 80. став 1. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07, 99/11, 18/13 - одлука УС, 40/15 - др. закон и 103/15). Сагласно наведеном, подносилац уводно наведеног поднеска није законом овлашћено

лице за подношење предлога за забрану рада политичке странке." Овим Уставни суд одузима уставно право (1. став члана 56 Устава /1/) држављанину Републике Србије да **поднесе предлог** Уставном суду да Уставни суд покрене поступак! Довољан разлог да садашњи сазив Уставног суда буде распуштен.

- II. Пошто се секретар Уставног суда није позвао ни на решење Уставног суда на основу кога је упутио своје обавештење ни на одговарајућу седницу Уставног суда, поставља се питање да ли је Уставни суд уопште разматрао наведени предлог, за шта је Уставни суд позван да уради (видети прва три става члана 16 Закона о изменама и допунама Закона о Уставном суду). Ако је секретар то урадио без решења Уставног суда, на шта му ни Устав ни закон не дају право, онда је то проблем лоше организације Уставног суда. У том случају садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен. Ако је секретар то обавештење написао на основу решења Уставног суда (па, намерно или ненамерно изоставио да то наведе у свом допису, или да барем наведе седницу Уставног суда на којој је разматран предлог) онда обавештење секретара представља став Уставног суда који се овде разматра као такав.
- III. Претпоследњи став члана 167 Устава /1/ утврђује да је Уставни суд надлежан да одлучује о забрани рада политичке странке. На основу члана 166, 2. и 3. става члана 194 Устава /1/, Уставни суд одлучује на основу Устава и закона, тј. он у току одлучивања о забрани рада политичке странке оцењује уставност и законитост рада политичке странке. Значи да је Уставни суд и надлежан и меродаван да оцени уставност и законитост рада политичке странке. Зато није тачно изложено тврђење Уставног суда да Уставни суд није надлежан да оцени уставност и законитост рада политичке странке. Уставни суд је одбио да искористи своје уставно право да *поступак за оцену уставности и законитости може покренути и сам Уставни суд* (1. и 2. став члана 168 Устава /1/) и није извршио своју уставну обавезу да *штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе* (1 став члана 166 Устава /1/). Уставни суд је одбио да поштује да *свако правно или физичко лице има право на иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости* (3 став члана 168 Устава /1/). Ово су такође довољни разлози да Народна скупштина распусти садашњи сазив Уставног суда и да изврши избор нових његових судија. Народна скупштина је надлежна да то уради (тачка 2 члана Устава /1/ о изборним правима Народне скупштине). Она је и обавезна да то уради и према 3. ставу члана 4 Устава /1/.
- IV. Уставни суд се позива на члан 80. став 1. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07, 99/11, 18/13 - одлука УС, 40/15 - др. закон и 103/15) да би одбио да размотри **предлог** да **Уставни суд покрене** поступак за забрану рада политичким странкама са образложењем да по том Закону грађанин није овлашћен да поднесе такав предлог Уставном суду. Тиме Уставни суд даје неуставни приоритет закону над Уставом (2. и 3. став члана 194 Устава /1/) и тако неуставно укида уставно право грађанина (1. став члана 56 Устава /1/) да **поднесе предлог** државним органима,

значи и Уставном суду (1. став члана 166 Устава /1/), и да од њих, значи и од Уставног суда, добије одговор. Укидањем овог уставног права грађанина и давањем приоритета закону над Уставом Уставни суд уништава темеље Републике Србије: *владавину права и социјалну правду, начела грађанске демократије, људска права* (члан 1., Устава /1/), *сувереност грађана* (1. став члана 2 Устава /1/), и *неотуђива људска права* (1. став члана 3 Устава /1/). И ово су довољни разлози да Народна скупштина распусти садашњи сазив Уставног суда и да изврши избор нових његових судија. Народна скупштина је надлежна да то уради (тачка 2 члана Устава /1/ о изборним правима Народне скупштине). Она је и обавезна да то уради према 3. ставу члана 4 Устава /1/.

Последице

1. Самовољним и погрешним противуставним проглашењем Уставног суда да је он ненадлежан за оцену уставности и законитости рада политичке странке, те његовим одбијањем да оцени уставност њеног рада и да одлучи о забрани њеног рада, Уставни суд је продубио уставну кризу коју треба да реши Народна скупштина, у складу с Уставом, по предлогу овде наведеном под 1.
2. Ставови Уставног суда изложени у претходном излагању и у претходна три дописа поднета Народној скупштини 07.06.2016. године по заједничкој теми: "Уставна криза", су, не само створили дубоку уставну кризу у Републици Србији, већ су и омогућили властима да своје политичке ставове поставе изнад одредби Устава /1/, да тиме изврше државни удар противуставном Резолуцијом Народне скупштине од 13.01.2013. године, и да своја политичка акта, а не Устав /1/, користе као основу ("подлогу" по речима Уставног суда) за своје противуставне акте и неуставна деловања:
  - укидање суверенитета Републике Србије на Косову и Метохији, супротно Преамбули и члановима 1, 2, и 8 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
  - прихватање тешке повреде границе Републике Србије и њену промену супротно 2. ставу члана 8 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
  - укидање права на живот, људских права и слобода и људског достојанства на Косову и Метохији гарантованих Уставом /1/, повељом Уједињених Нација и Резолуцијом СБ УН 1244, што је учињено предајом државне власти терористичкој шиптарској организацији УЧК (Резолуција Народне скупштине од 13.01.2013. и Бриселски споразум), супротно члановима 1, 3, 18, 19, 21 - 24 и 27 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
  - довођење Србског народа у положај сличан ропству и дубоко повређивање физичког и психичког интегритета Срба на Косову и Метохији, супротно члановима 25 и 26 Устава /1/,
  - заташкавање шиптарских злочина над Србима укључујући шиптарску трговину органима живих људи, што је недопустиво, не само према члановима 23 - 26 Устава /1/, већ и према општим основама човечности,
  - самовољно преношење обавеза и компетенција Савета безбедности Уједињених Нација на Европску Унију чиме је повређена Резолуција СБ УН 1244 која је саставни део правног система Републике Србије према члану 16 Устава /1/,

- самовољно прихватање ЕУЛЕКС-а за спровођење ставова Европске Уније уместо ставова Савета безбедности Уједињених нација по питањима Републике Србије - Косова и Метохије, што је супротно Резолуцији СБ УН 1244,
- спровођење воље власти политичке странке мимо слободно изражене воље грађана записане у Уставу /1/, што је супротно члану 2 Устава,
- непосредно вршење власти од стране владајућих политичких странака и њено потчињавање њима, што забрањује 5. члан Устава /1/,
- одузимање уставног права држављанима Републике Србије.

То је довело, супротно Уставу /1/, Резолуцији СБ УН 1244 и Повељи УН, и до следећих последица:

- до постављања државне границе и царине унутар Републике Србије,
- до прихватања да се шиптарске оружане снаге не разоружају већ да се јачају,
- да Република Србија не штити своју границу с косовско-метохијске стране према Македонији, Албанији и Црној Гори,
- до јачања терора и злочина над Србима,
- до даљег прогона Срба,
- до уништавања јединствености одбранбеног, катастарског, енергетског, информацијског, телекомуникацијског, царинског, тржишног, привредног, здравственог, образовног и спортског система Републике Србије,
- до уништавања духовних и културних србских вредности и споменика на Косову и Метохији,
- до увођења лажи у наше школске уџбенике из историје да су Шиптари староседеоци на Косову и Метохији, тј. да су тамо били настањени пре Срба,
- до самовољног распродавања природних, привредних државних и друштвених добара старнцима,
- до недопустивог срозавања одбранбене моћи Војске Србије,
- до потпуног уништавања индустрије Србије и њеног сопственог развоја,
- до одлива Срба, посебно младих, из Србије, који до 1945. године није постојао, а који се од 1990. стално појачава,
- до великих повреда процеса за избор народних посланика и председника Републике, а посебно на Косову и Метохији,
- до званичног, службеног, прихватања неоправдиве, геноцидног и нацистичког карактера, узавреле пропаганде против Србског народа и Србије,
- до срозавања јавног морала и поверења у врховне државне органе,
- до могућности развоја или анархије или диктатуре.

То је омогућило и омогућава некажњиво настављање шиптарских злодела и злочина над Србима и свима осталима који се не повинују шиптарском терору на Косову и Метохији. Тиме је омогућено уништење целовитости Републике Србије, њеног суверенитета, и прихваћена је обновљена нацистичка шиптарска окупација, која је под Хитлеровом заштитом владала од 1941. до 1945. године.

То је омогућило и да су Србски народ и Србија приморани да трпе без отпора обнављање нацизма против њих у суседним и водећим западним државама.

Противустанован став Уставног суда да није надлежан да оцени уставност и законитост рада политичке странке и да Уставни суд одбија да покрене поступак такве оцене и да одбија да одлучи о њеном раду, и ако је рад политичке странке противустанован, да дозвољава да такав рад политичке странке буде основа за доношење нових државних ставова, одлука и правних аката, је драстичан пример како Уставни суд омогућава политичкој странци, односно њеној коалицији, на власти да:

- присвоји сувереност од грађана и спроводи власт мимо слободно изражене воље грађана, што је изричито забрањено (2. став члана 2 Устава /1/),
- уништава владавину права супротно члану 3. Устава /1/,
- непосредно врши власт и да је потчини себи, што је такође изричито забрањено (4. став члана 5. Устава /1/).

Оваквим својим ставом Уставни суд руши темеље државности Републике Србије (чланови 1. - 3. Устава /1/) и уништава слободе људи.

Све то је Србски народ на Косову и Метохији, као и ван Србије на територији бивше СФР Југославије, а тиме и Србију, довело у много тежу ситуацију за њихово ослобађање од ситуације у којој су били у току Хитлерове окупације од 1941. до 1945. године. Први пут у нашој историји се догађа да наше државне институције својевољно, понекад чак и драговољно, преносе државни суверенитет наше државе окупатору и да прихватају окупацију.

Ради истине и правде, обавезан сам да подсетим да је то започето прихватањем "Плана Г-8", што је настављено прихватањем противустановног Кумановског споразума 09.06.1999., и из њега проистекле противуставне Резолуције СБ УН 1244. Тадашњи сазив Уставног суда Србије је одбио предлог да оцени уставност и законитост одлука и докумената којима су нарушени територијална целина и слободе грађана Републике Србије (видети предлог на: http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/1999_06_24LTG_UstSud.29532139.pdf, и видети решење Уставног суда Републике Србије, број: ИУ-97/99 од 25.05.2000. године на: http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2000_05_25UstSud.15952019.pdf). Пошто је наша власт то прихватила, пошто се народ није побунио против таквог прихватања тада и у тадашњим условима и околностима, наша власт од тада до данас, уместо да бар одржава тај делимично окупациони статус с истовременим настојањима да га се ослобађамо и ослободимо, одлуке сазива Устава суда Србије, укључујући и садашњи његов сазив, су само омогућавале, подржавале, помагале властима у даљем продубљивању окупаторског статуса Републике Србије и у смањењу слобода грађанима Републике Србије, посебно изразито онима србске националности. И све то после 1999. године до данас иако су ратна ситуација и ратне околности у првој половини 1999. године потом замењене мирнодопском ситуацијом и околностима.

Наведена акта поднета 07.06.2016. године Народној скупштини и овај документ показују да је Уставни суд сам себе самовољно прогласио за ненадлежни државни орган Републике Србије за оцену уставности и законитости општих политичких и правно-политичких аката, као и политичких странака, чак и оних који противустановно мењају статус државе, који уништавају њену државност, њен суверенитет, њену целовитост. Шта више, Уставни суд прихвата та политичка и правно политичка акта и противуставна деловања политичких странака за основу

и за доношење других општих правних аката! **Судије Уставног суда су деловале супротно својој заклетви која гласи:**

"Заклињем се да ћу се у свом раду придржавати Устава и закона и да ћу своју дужност обављати часно, савесно и непристрасно".

Недопустиво је да они и даље буду судије Уставног суда.

Уставни суд није испунио своје обавезе утврђене 2. и 3. ставом члана 4, 1. ставом члана 166, и тачком 1. члана 167 Устава /1/, одбио је да користи своје уставно право (1. и 2. став члана 168 Устава /1/) да сам Уставни суд може да покрене поступак оцене уставности и законитости да би извршио те своје уставне обавезе, и противуствано је дао приоритет закону над Уставом супротно 2. и 3. ставу члана 194 Устава /1/.

Народна скупштина је обавезна (3. став члана 4 и тачка 2. члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да разреши дужности судије Уставног суда, тј. да распусти садашњи сазив Уставног суда јер Уставни суд није извршио своју основну дужност да штити уставност и законитост (1. став члана 166 Устава /1/). Народна скупштина је обавезна и надлежна такође да изврши избор нових судија Уставног суда (тачка 2. члана 99 Устава /1/).

Закључак

Из свега претходног проистиче:

- ✓ **Уставни суд је потпуно одговоран за дубоку уставну кризу у Републици Србији.**
- ✓ **Ради отварања услова за опоравак Републике Србије, за постепено ослобађање и потпуно ослобођење од окупације, и за отклањање свих осталих штетних последица противуставних деловања досадашњих наших врховних државних органа и њиховог подчињавања политичким противуставним ставовима и деловањима владајућих политичких странака, Народна скупштина треба да испуни своју уставну обавезу (3. став члана 4, 1. став члана 56, тачка 2. члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да:**
  1. **разреши судије Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда,**
  2. **јавно изложи став по овој петицији.**

Садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен разрешавањем дужности свих судија Уставног суда осим оних судија који су својим писменим издвојеним мишљењем исказали да нису сагласни са противуставним ставом Судског већа Уставног суда. Нове судије Уставног суда треба да буду изабране. Народна скупштина је надлежна да то учини према 2. ставу члана 99 Устава /1/.

Садашњи сазив Уставног суда је непоштовањем Устава, неизвршавањем својих основних уставних обавеза, изазвао уставну кризу у Републици Србији с дубоко негативним и далекосежним последицама. Претворио је институцију Уставног суда у услужни орган владајућој странци и њеној коалицији омогућавајући јој да делује супротно Уставу те да тиме успостави власт мимо воље грађана што је забрањено 2. ставом члана 2 Устава /1/, да непосредно врши власт и да је потчини себи што је забрањено 4. ставом члана 5 Устава /1/. Омогућио је да се поштују и спроводе

противуставни политички ставови владајуће странке односно коалиције. Омогућио је да се створи политички савез с противуставним деловањима. Ниједна грана власти није са становишта поштовања Устава контролисала рад друге две гране власти, на шта су све три гране власти обавезне (3 став члана 4 Устава /1/). Створена је полиичка самовољна олигархија, која се позива на Устав само кад то њој, њеним интересима, одговара. Политичка акта те олигархије Уставни суд прихвата за меродавнија и важнија од Устава!

Народна скупштина је обавезна на основу 3. става члана 4, члана 98 и тачке 2 члана 99 Устава /1/ да распусти садашњи сазив Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда.

Ви, поштовани народни посланиче сте јавно положили заклетву:

Заклињем се да ћу дужност народног посланика обављати предано, поштено, савесно и верно Уставу, бранити људска и мањинска права и грађанске слободе и по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди!

3. став члана 17 Закона о Народној скупштини

Ова Ваша заклетва је Ваша заклетва народу. Она има неупоредиво већу тежину, важност и обавезу за Вас од Ваше заклетве својој политичкој странци! Ви сте обавезни да не извршавате ни један противуставан став Ваше странке. Народна скупштине није политичко тело, није политички државни орган (члан 98 Устава), већ је Влада једина надлежна да води политику Републике Србије и за то је одговорна Народној скупштини (члан 124 Устава /1/). Сада, поштовани народни посланици, имате избор, на самом почетку Вашег мандата: коме ћете бити верни, народу и држави или политичкој странци и политичким вођама; хоћете ли поштовати Устав и оживотворавати његове одредбе или ћете подржавати успостављену противуставну самовољну владавину председника Владе, целе Владе, и председника Републике и дозволити њихову заштиту противуставним ставовима Уставног суда. Ви сада одређујете смисао, дух, карактер, начин и садржину Вашег деловања као народни посланик заузимањем става по овој петицији и по претходне три петиције под заједничким насловом: "Уставна криза", које имају за циљ да се васпостави државност Републике Србије, да почну да се остварују уставне одредбе да би се повратиле изгубљене људске слободе, самосталност и независност државе и целовитост њене територије, да би се обезбедила равноправност грађана пред Уставом, да би се поштовало њихово достојанство и слобода њиховог опредељења исказана на тајном гласању за народне посланике, да би се повратила вера народа у смисао и сврху избора и у државне органе, да би се стварали услови за домаћи развој свих делатности у Србији.

Напомена

После подношења прве три петиције Народној скупштини 07.06.2016. године добио сам напред наведено обавештење из Уставног суда 10.06.2016. године. Оно ме је навело да се поново обратим Народној скупштини и сваком народном посланику овим дописом по теми: "Уставна криза".

Сви народни посланици су позвани да учествују у разматрању и решавању ових проблема. Зато се обраћам сваком народном посланику и свим посланицима заједно као сазиву Народне скупштине у целини и молим Генералног секретара Уставног суда да им пренесе овај документ у целисти како је дато у додацима. Желим вам успешан рад у потпуном складу с Уставом за добро Србског народа и свих других државаљана Републике Србије с њим живећим у пријатељству, и целовите Републике Србије.

Литература:

/1/ Устав Републике Србије: <http://www.parlament.gov.rs/народна-скупштина.115.html>

С поштовањем,
Београд, 17. јуни, 2016. године.

Др Љубомир Т. Грујић, редовни
професор у пензији
Џона Кенедија 31/15,
11070 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

НАРОДНА СКУПШТИНА
Госпођи Маји Гојковић, председнику
Сваком народном посланику преко епоште
Булевар Краља Александра бр. 13
11000 Београд

ПРИМЉЕНО: 17. 06. 2016

Орг. јед.	Број	Примлог	Вредности
	07-3458/12		

Доставља се преко епоште:
Госпођи Светлани Булајић, генералном секретару: за сваког народног посланика
sekretar@parlament.rs

Уставном суду
<kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs>, <sekretar.us@ustavni.sud.rs>, <informacija@ustavni.sud.rs>

Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернета

Предмет: Уставна криза. IV: (Не)Надлежност Уставног суда за оцену уставности и законитости рада политичких странака. Одузимање права грађанима да подносе предлоге Уставном суду

На основу члана 56 Устава подноси се

ПЕТИЦИЈА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

да Народна скупштина:

1. разреши судије Уставног суда и да изабере нове судије Уставног суда,
2. јавно изложи став по овој петицији.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Цитиране одредбе Устава Републике Србије /1/

1. Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.
Члан 1 Устава /1/